

עפ"ג 14/10803 - קונסטנטין פיבשנקו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"ג 14-06-10803 פיבשנקו(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:

עוודד גרשון [אב"ד]

ד"ר מנחם רניאל

חנןאל שרעבי

קונסטנטין פיבשנקו(עציר) ע"י ב"כ עווה"ד איגור גלידר

המעורער:

נגד

מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

המשיבה:

פסק דין

השופט חנןאל שרעבי:

1. בפנינו ערעור על גזר דין של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ערן קוטון), מיום 14.5.20.2.

רקע והליכים קודמים

2. המערער הורשע, לאחר ניהול הנסיבות, בביצוע העבירות אשר ייחסו לו בכתב האישום, אשר הן היזק בזדון ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירות לפי סעיפים 452 ו- 380 לחוק העונשין, תשל"ג-1974.

3. על פי המפורט בכתב האישום בתאריך 12.12.21 הגיע המערער לביתה של המתלוונת בחיפה והחל לקללה.

בהמשך כשנכננו למעלית, החל המערער לתקוף את המתלוונת באופן שהכח באמצעות רצואה המיעדת לכלב בפניה של המתלוונת.

עמוד 1

לאחר מכן, כשעכירה המעלית, נתן המערער מכת אגרוף בדلت הזכוכית של המעלית ושבר אותה.

לאחר שיצאו מהמעלית, המשיך המערער להכות את המתלוננת בחזקה, והכה מכת אגרוף בעינה השמאלית ובבית החזה שלה.

כתוצאה מתקיפה זו נגרמו למתלוננת שטף דם סביר עין שמאל ונפיחות.

עוד צוין בכתב האישום, כי בעת המعيش הנ"ל הייתה המתלוננת חברה של המערער.

בגזר הדין צוין שלאחר האירוע נשוא כתב האישום ככל הנראה נפרדו דרכיהם (סעיף 2 לגזר הדין).

5. בגזר הדין גם ציין השופט קמא כי סירב להפנות את המערער לשירות המבחן לשם קבלת תסוקה, בבקשת המערער במסגרת הטיעונים לעונש, מהטעם הבא:

"משהובר שהנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו נדחתה הבקשה שכן לא היה טעם לבניוץ משאבי המוגבלים של שירות המבחן כאשר ספק אם ניתן היה לסתפו של יום לבוא בהמלצת טיפולית" (цитוט מסעיף 4 לגזר הדין).

6. במסגרת גזר הדין עמד השופט קמא על חומרת האירוע, על הערכיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשי של המערער (סעיף 16 לגזר הדין), וקבע את מתחם העונש ההולם לכל מעשי המערער במקרה דנן, בין 3 חודשים מאסר בפועל ל-12 חודשים מאסר בפועל.

7. לאחר שקל את הנמנים לחומרה ול%">ולקולה

תיק הדגשה כי במקרה הנוכחי משקלם של השיקולים לחומרה גובר לנוכח הפגיעה במתלוננת, גזר השופט קמא על המערער את העונשים הבאים:

.א. 8 חודשים מאסר בפועל בגין ימי המעצר מיום 24.12.12 ועד ליום 27.12.12.

.ב. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, כשהתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסווג פשוט.

5 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, כשהתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסווג עוון, לרבות איומים והיזק בצדון ב��יgod לסעיפים 192 ו- 452, ולמעט עבירה של תגרה ב��יgod לסעיף 191, והכל לחוק העונשין.

.ג. המערער יפיצה את המתלוננת בסכום של 3,000 ₪.

טענות המערער בהודעת הערעור ובדיוון בפניינו

.8. בהודעת הערעור טען המערער כדלקמן:

א. טעה בית המשפט קמא כשרב לשלוח אותו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקير.

ב. טעה בית המשפט קמא בהטילו על המערער עונש מאסר בפועל למשך 8 חודשים, כשබנסיבות העניין עונש זה עולה על הנדרש ועל טווח העונישה במקרים דומים אחרים, כאמור בפסקה שצין (סעיף 10 להודעת הערעור).

.9. בישיבת יום 26.6.14 הוסיף וצין ב"כ המערער כדלקמן:

א. מדובר במאסר ראשון של המערער.

ב. הוא צירף גזר דין אחר של אותו שופט קמא מיום 1.2.12 (ת"פ 10-07-39527 - להלן: "התיק الآخر"), שם דובר על קצין משטרה בדרגת רב פקד, שהורשע לאחר שמיית הוכחות בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, דוגמת המקרה דנן.

שם גזר השופט קמא על הנאשם קנס בשיעור של 4,000 ₪, חתימה על התחייבות בשיעור של 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות במשך 3 שנים, פיצוי המתלוון בסכום של 9,000 ₪ והעמדה תחת צו מבחן למשך 15 חודשים.

טעון ב"כ המערער כי נוכח השני הכל כך מהותי בין צורות העונישה באותה עבירה אצל אותו שופט, יש מקום להקל בעונשו, או לפחות לשלוח אותו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר על מנת לבחון את עניינו והעונש הראו לו.

טענות המשיבה

.10. בפניינו טענה באת כח המשיבה כי אין מקום להתיירב בגזר דיןו של בית המשפט קמא מהטעמים הבאים:

א. העונש שהטיל השופט קמא הוא סביר ביחס לעבירות בהן הורשע המערער.

במיוחד כשהעסקין במערער שהורשע חדש לפני ביצוע העבירות דנן, בתאריך 12.11.19,

בעבירות של העלבת עובד ציבור, שימוש בכוח או יומיים.

ב. אין ללמידה מהתיק האחר בעניינו של קצין המשטרה על המקרה דן, שם השיקולים היו שונים.

ג. אין מקום לשלווח את המערער לקבלת תסקير, כבקשתו, ואין מקום להתעורר בנסיבות זו במצבם ברגע הדין.

דין והכרעה

.11 אקדמי ואצין כי בקשתו של המערער במסגרת ערעור זה, להישלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר, כבר נדחתה בהחלטת הרכב הנוכחי בישיבת יום 26.6.14, לאחר שkilת טענות הצדדים בندון (עמ' 3 לפוטוקול).

משכך, טענת הערעור היחידה העומדת לדין והכרעה, האם יש מקום להתעורר ברגע דיןו של השופט קמא בנסיבות הנدون.

.12 כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתעורר ברגע הדין של הערכאה הדינית, אלא במקרים חריגים בהם נפלת טעות ברגע הדין או שהעונש חורג במידה קייזונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים.

ראה לעניין זה:

ע"פ 2038/14 אהרון בן מנחם נ' מדינת ישראל (פס"ד מיום 23.6.14 - פורסם במאגר נבו).

ע"פ 6681/09 אלחטייב נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר נבו).

ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר נבו).

.13 **בנסיבות דנן לא שוכנעתי כי נפלת טעות ברגע הדין או שהעונש חורג במידה קייזונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים, ולכן אמליץ לחבריו שלא להתעורר ברגע דין של בית המשפט קמא, ולהורות על דחיתת הערעור.**

.14 סבורני כי גזר הדין קמא מונומך וمبahir היטב את שיקולי השופט קמא, לחומרא ולקיים, תוך קביעת מתחם הענישה הרואי בעניינו.

.15. מעבר לכך גם אני סבור שעונש המאסר שנגזר בפועל על המערער, **8 חודשים מאסר בפועל, חורג בחומרתו לנוכח חומרת מעשי האליםות בהם הורשע המערער דן.**

רק בעת האחרון הדגיש בית המשפט העליון כי "את תופעת האליםות יש לעקוף על ידי השחת עונשים חממים" (ע"פ 7874/13 חלdon עמרו נ' מדינת ישראל - פס"ד מיום 24.6.14, סעיף 5 לפסה"ד).

במקרה דן, המעשים המיוחסים למערער מלמדים על אלימותו ונטיתו לאליםות, במיוחד כשהורשע בחודש טרם ביצוע המעשים דן, בעבורות אלימות אחרות כמצוין בטיעוני המשיבה בסעיף 10(א) לעיל.

הדבר רק מלמד כי המערער לא השכיל להבין ולהפנים את חומרת מעשי לאחר ההרשעה הקודמת, וחזר וביצע, זמן קצר לאחר הרשעתו, מעשי אלימות חמורים כמפורט בכתב האישום, **עובדת המצדיקה הטלת ענישה מרתיעה עליו, דוגמת זו שהטיל השופט קמא.**

.16. בכל הקשור להשוואת התקיק الآخر למספר דן, אצין כי "אין הנדון דומה לראיה".

שם דובר על קצין משטרה בדרגת רב פקד, בן 50 שנים, שסובל מבעיות בריאות מסוימות (סעיף 5 לגזר הדין), בעל רקורד מקטוציאי מרשים בעבודתו כקצין משטרה, נעדר עבר פלילי, שעצם הרשעתו עלולה לגרום לו נזק עד כדי פיטורי מהמשטרה.

במקרה דן מדובר בבחור צעיר, ליד 1983. אין בעברו רקורד אישי או ציבורי ראוי לציין לצורך הקלה בעונשו. ההיפך - בחודש טרם ביצוע העבירות דן הורשע בעבורות אלימות חמורות כאמור לעיל.

על כן כאמור, אין ללמידה מגזר הדין במקרה האחר למספר דן, ובצדק ציין השופט קמא בתיק האחר כי "כידוע וכמקובל עניותנו לעולם היא ענישה אינדיבידואלית" (סעיף 24 לגזר הדין בתיק האחר), ואני מסכימן עמו בכך.

סוף דבר

.17. לאור כל האמור לעיל, אמלץ לחבריו לדחות את הערעור.

חנן אל שרובי, שופט

השופט עודד גרשון [אב"ד]:

אני מסכימן.

עודד גרשון, שופט

[אב"ד]

השופט ד"ר מנחם רנייאל:

אני מסכימן.

דר' מנחם רנייאל, שופט

אשר על כן הוחלט, פה אחד, לדחות את הערעור.

ביתן היום, ט' תמוז תשע"ד, 07 יולי 2014, במעמד הצדדים.

חנןאל שרובי, שופט

דר' מנחם רנייאל,
שופט

עודד גרשון, שופט
[אב"ד]